

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 7.12.2011
COM(2011) 841 definitief

2011/0414 (CNS)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**tot vaststelling van een instrument voor samenwerking op het gebied van nucleaire
veiligheid**

{SEC(2011) 1472 definitief}

{SEC(2011) 1473 definitief}

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Sinds het begin van de jaren negentig van de vorige eeuw vormt de bevordering van de nucleaire veiligheid en nucleaire veiligheidscontrole in derde landen een essentieel onderdeel van de activiteiten van de Gemeenschap, zowel in Midden-Europa als in de landen van de voormalige Sovjet-Unie. Die activiteiten vinden plaats in het kader van de nucleaire veiligheidsonderdelen van de programma's Tacis en Phare. Vanaf 2007 is de samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid uitgebreid naar 'derde landen' via het instrument voor samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid. Het instrument voor pretoetredingssteun voorziet daarnaast in samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid met landen die het proces doorlopen om tot de EU toe te treden.

De ramp in Tsjernobyl in 1986 heeft duidelijk gemaakt dat nucleaire veiligheid van mondiaal belang is. Door de ramp met de kerncentrale Fukushima Daiichi in 2011 is bevestigd dat het noodzakelijk is om de inspanningen ter verbetering van de nucleaire veiligheid voort te zetten totdat er aan de hoogst mogelijke normen wordt voldaan. Uit beide ongevallen blijkt duidelijk dat de gevolgen van een nucleaire ramp op gezondheids-, sociaal, milieu- en economisch gebied zich verder uitstrekken dan de nationale grenzen en dat zij in potentie zelfs een mondiaal karakter kunnen hebben.

Het belang van nucleaire veiligheid is ook onderkend door de Raad van de Europese Unie in zijn resolutie van 18 juni 1992 over de technologische vraagstukken in verband met de veiligheid van kerninstallaties. De Raad heeft in die resolutie "het bijzondere belang onderstreept dat hij hecht aan de nucleaire veiligheid in Europa", en derhalve de lidstaten en de Commissie verzocht "om als essentiële en prioritaire doelstelling van de communautaire samenwerking in de sector kernenergie, inzonderheid met de andere Europese landen ... aan te merken dat de veiligheid in de nucleaire installaties van die landen wordt opgetrokken tot een niveau dat gelijkwaardig is met het in de Gemeenschap bestaande niveau ...".

De Gemeenschap heeft in 1999 besloten om toe te treden tot het Verdrag inzake nucleaire veiligheid. In 2005 is de Gemeenschap partij geworden bij het Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval. Beide verdragen streven naar een verbetering van de nationale maatregelen en de internationale samenwerking op de betrokken gebieden.

De Raad van de Europese Unie heeft Richtlijn 2009/71/Euratom van 25 juni 2009 tot vaststelling van een communautair kader voor de nucleaire veiligheid van kerninstallaties vastgesteld om de nucleaire veiligheid en de regelgeving ter zake in stand te houden en de continue verbetering ervan te bevorderen. Daarnaast heeft de Raad van de Europese Unie in 2011 een richtlijn tot vaststelling van een communautair kader voor een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval vastgesteld. Deze richtlijnen vormen, samen met de hoge normen voor nucleaire veiligheid en voor het beheer van radioactief afval en verbruikte splijtstof zoals die in de Europese Unie ten uitvoer zijn gelegd, goede voorbeelden die gebruikt kunnen worden om derde landen aan te sporen vergelijkbare hoge normen vast te stellen.

Op grond van hoofdstuk 10 van het Euratom-Verdrag streeft de Gemeenschap al naar een nauwe samenwerking met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA), zowel

met betrekking tot de nucleaire veiligheidscontrole (ter bevordering van de doelstellingen van titel II, hoofdstuk 7, van het Euratom-Verdrag) als wat de nucleaire veiligheid betreft.

Het bevorderen van samenwerking met opkomende economieën, zowel op het gebied van de regelgeving als op andere gebieden, en het promoten van de EU-aanpak, -regels, -normen en -praktijken, maken ook deel uit van externe beleidsdoelstellingen van de Europa 2020-strategie.

Indien de Europese Unie haar rol als mondiale speler bij het bevorderen van de strategische veiligheid en de burgerbescherming naar behoren wil invullen, is het essentieel dat de Gemeenschap de mogelijkheden en middelen heeft om in alle derde landen adequaat op uitdagingen te reageren op het gebied van de nucleaire veiligheid, stralingsbescherming en nucleaire veiligheidscontrole. Daarbij dient voortgebouwd te worden op de ervaring die de Gemeenschap en haar lidstaten op deze terreinen binnen de Europese Unie hebben opgebouwd. Tegen deze achtergrond zullen in het kader van het voorgestelde instrument voor samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid (INSC) de acties worden voortgezet die in de jaren negentig in Midden-Europa en in de landen van de voormalige Sovjet-Unie in gang zijn gezet en die sinds 2007 ook tot 'derde landen' zijn uitgebreid.

Naar verwachting zullen de basisuitgangspunten die tot samenwerking met derde landen hebben geleid, ook in de periode tussen 2014 en 2020 onverminderd van kracht blijven. Aangezien grote projecten die in het kader van het INSC worden uitgevoerd (met name de projecten verband houdende met de sanering van het Tsjernobyl-terrein en met de verbeteringen van nucleaire installaties), in 2014 echter vrijwel afgerond zullen zijn, komen middelen vrij om andere probleemgebieden aan te pakken. De sanering van mijngebieden (als erfenis van de uraanwinning waarbij de primaire milieueisen niet in acht zijn genomen), het opbergen van verbruikte splijtstof, het afvalbeheer en de ontmanteling van installaties moeten in het programma als prioriteiten worden aangemerkt.

Daarnaast is er sprake van een verschuiving in EU-interventies: van technische bijstand naar samenwerking. Hierbij ligt de nadruk op de kernactiviteiten die bedoeld zijn om de nucleaire veiligheidscultuur, de stralingsbescherming en de nucleaire veiligheidscontrole te verbeteren.

De kaderprogramma's van Euratom voor onderzoek en innovatie zijn gericht op de preventie van ernstige ongevallen en het uitvoeren van schadebeperkende maatregelen na dergelijke ongevallen, evenals op een effectievere stralingsbescherming met het oog op het verbeteren van de veiligheidscultuur. De bilaterale internationale samenwerkingsovereenkomsten op het gebied van de nucleaire veiligheid die in Euratom-verband zijn gesloten, moeten worden beschouwd als een bijkomende mogelijkheid om een bijdrage te leveren aan het verbeteren van de nucleaire veiligheid, de stralingsbescherming en het veilig beheer van radioactief afval. Dit dient in de praktijk gebracht te worden door in samenwerking met derde landen meer onderzoeks- en innovatieactiviteiten uit te voeren.

De lessen die in de nasleep van Fukushima-Daiichi zijn geleerd, spelen de komende jaren een belangrijke rol bij het verbeteren van de nucleaire veiligheid. De resultaten van de alomvattende en transparante risicobeoordelingen van de lidstaten (de 'stresstests') die ook tot de buurlanden van de EU en mogelijk ook tot andere derde landen worden uitgebreid, zullen naar verwachting een aanzienlijk effect hebben op het ontwerp, de exploitatie, het onderhoud en de regulering van kerninstallaties. De ervaringen die in dit verband in de EU zijn opgedaan, zullen ook voor derde landen van belang zijn.

De samenwerking op grond van het INSC moet een aanvulling vormen op de activiteiten van de Europese Unie in het kader van andere instrumenten voor ontwikkelingssamenwerking. De vastgestelde maatregelen moeten bovendien in overeenstemming zijn met het overkoepelende strategische beleidskader van de Europese Gemeenschap voor de betrokken partnerlanden. Gezien de internationale verplichtingen in verband met verbeteringen van de nucleaire veiligheid, moet binnen de INSC-samenwerking nader onderzocht worden welke synergieën er mogelijk zijn met de kaderprogramma's van Euratom voor onderzoeks- en opleidingsactiviteiten inzake kernenergie.

2. RESULTATEN VAN DE RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDE PARTIJEN EN EFFECTBEOORDELING

Openbare raadpleging

Van 26 november 2010 tot en met 31 januari 2011 heeft de Commissie een openbare raadpleging gehouden over de toekomstige financiering van het externe optreden van de EU. Die raadpleging was gebaseerd op een onlinevragenlijst vergezeld van een achtergrondnotitie opgesteld door de Commissie en de betrokken diensten van de EDEO (Europese Dienst voor extern optreden) getiteld 'What funding for EU external action after 2013?' (*Hoe moet de financiering van het extern optreden van de EU na 2013 ingevuld worden?*). Uit de 220 bijdragen die ontvangen zijn als reactie op de openbare raadpleging, komt een breed en gevarieerd spectrum naar voren dat een weerspiegeling vormt van de uiteenlopende structuren, opvattingen en tradities die kenmerkend zijn voor de betrokken partijen bij het extern optreden.

In het algemeen geven de reacties geen aanleiding om de huidige structuur van de bestaande instrumenten substantieel te wijzigen. Niettemin is een aantal kwesties naar voren geschoven die voor het INSC relevant zijn en die, waar van toepassing, in aanmerking worden genomen bij het opstellen van de nieuwe verordening.

De meerderheid van de respondenten (circa 70 %) bevestigt dat de financiële interventie van de EU een *aanzienlijke toegevoegde waarde* heeft op de belangrijkste beleidsterreinen die door de financiële EU-instrumenten voor extern optreden worden ondersteund. Het criterium van de toegevoegde waarde van de EU wordt door veel respondenten genoemd als de belangrijkste factor voor toekomstige activiteiten: de EU moet de voordelen die zij ten opzichte van anderen heeft in verband met haar wereldwijde aanwezigheid, haar brede expertise, haar supranationale karakter, haar rol als coördinerende facilitator en haar schaalvoordelen optimaal exploiteren.

Vrijwel alle respondenten (92 %) ondersteunen een *meer gedifferentieerde aanpak*, afgestemd op de situatie in de begunstigde landen, op basis van adequate criteria en een efficiënte gegevensverzameling. Die aanpak moet op zodanige manier vormgegeven worden dat de impact van de financiële instrumenten van de EU wordt vergroot.

Meer dan twee derde van de respondenten is van mening dat er *bij het extern optreden voldoende rekening wordt gehouden met de belangen van de EU* en dat dat optreden meer op de waarden en beginselen van de EU en op de ontwikkelingsdoelstellingen van de partnerlanden gebaseerd moet zijn. Omgekeerd is een minderheid van mening dat het extern optreden van de EU meer op de eigen belangen van de Unie in de mondiale economie gericht moet zijn, met name waar het de opkomende economieën betreft.

Een overweldigende meerderheid van de respondenten is voorstander van een grotere rol voor *monitoring- en evaluatiesystemen* in de toekomstige instrumenten en bij de uitvoering van de projecten/programma's.

Wat het vergroten van de *zichtbaarheid van de externe EU-financiering* betreft, is een meerderheid van de belanghebbenden voorstander van intensievere inspanningen qua informatie- en communicatieactiviteiten, met name in de begunstigde landen; de zichtbaarheid van de EU lijkt echter eerder te worden vergroot door effectieve beleidsmaatregelen en strategieën en een doelgerichte aanwezigheid in derde landen dan door een verhoging van de communicatie-uitgaven.

Het idee om *de coördinerende rol van de EU* onder donoren te versterken en om ervoor te zorgen dat de uitvoerende partners meer zichtbaarheid aan de EU-financiering geven, kan ook op grote steun van de belanghebbenden rekenen.

Effectbeoordeling

De Commissie heeft ook een effectbeoordeling uitgevoerd en daarbij de navolgende vier opties beoordeeld:

- (a) 'Geen vervolgactie van de EU' (geen instrument voor samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid). Een aantal samenwerkingsactiviteiten op het gebied van de nucleaire veiligheid zou in de instrumenten voor geografische samenwerking geïntegreerd kunnen worden en ook als zodanig worden uitgevoerd. Dit zou echter tot complicaties kunnen leiden in verband met de rechtsgrondslag en zou ook tot een onbevredigende uitvoering kunnen leiden als gevolg van de zeer technische aard van de betrokken kwesties.
- (b) 'Geen wijziging' (de samenwerking met derde landen wordt voortgezet in het kader van de bestaande INSC-verordening). Deze optie biedt geen mogelijkheden om de geleerde lessen te integreren, om het geografisch toepassingsgebied te herzien en om criteria voor samenwerking en prioriteiten in de verordening op te nemen. Op basis van deze optie is het derhalve niet mogelijk om de uitvoering en effectiviteit van de verordening te verbeteren.
- (c) 'Wijzigen van de INSC-verordening'. Door een wijziging van de verordening is een revisie van de geografische reikwijdte mogelijk zodat die verordening voor alle derde landen geldt (met inbegrip van de landen waarop op dit moment het pretoetredingsinstrument van toepassing is). Ook zouden de prioriteiten en samenwerkingscriteria nader gespecificeerd kunnen worden. Dit zou ten opzichte van de huidige verordening tot een vereenvoudiging en een efficiëntere uitvoering leiden.
- (d) 'Een nieuw instrument'. In dat nieuwe instrument zou ook het huidige INSC-toepassingsgebied plus een gedeelte van het bestaande stabiliteitsinstrument opgenomen kunnen worden. Dit zou een geïntegreerde aanpak van de nucleaire veiligheid, beveiliging en veiligheidscontrole met zich mee kunnen brengen. Hiervoor is echter wel een dubbele rechtsgrondslag vereist (het Euratom-Verdrag en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie). Deze dubbele rechtsgrondslag zou waarschijnlijk weer tot een grotere complexiteit bij de

uitvoering leiden en de noodzaak van nauwe coördinatie met andere risicobeperkende acties (chemisch en biologisch) zou blijven bestaan.

Uiteindelijk heeft de optie om de verordening te wijzigen de voorkeur gekregen. In vergelijking met de opties 'geen wijziging' en 'een nieuw instrument' is met deze optie gewaarborgd dat de ervaringen van een beproefd systeem worden toegepast en uitgebouwd, terwijl tegelijkertijd een aantal geconstateerde problemen kan worden aangepakt en duidelijker wordt hoever de interventiemogelijkheden gaan. In combinatie met het gebruik van één enkele rechtsgrondslag (ten opzichte van de optie 'een nieuw instrument') wordt de uitvoering hierdoor vereenvoudigd.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

De rechtsgrondslag van de huidige INSC-verordening is het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (het 'Euratom-Verdrag'), en met name artikel 203. Gezien het rechtskader voor de nucleaire veiligheid op EU-niveau en het feit dat het herziene toepassingsgebied geen wijziging van de rechtsgrondslag impliceert, vormt het Euratom-Verdrag ook de rechtsgrondslag voor de toekomstige verordening.

Subsidiariteit en evenredigheid

Met 27 lidstaten die op basis van gemeenschappelijke beleidsmaatregelen en strategieën handelen, beschikt alleen de EU als zodanig over de benodigde kritische massa om op mondiale uitdagingen te kunnen reageren. De acties op lidstaatsniveau kunnen hiervoor te beperkt of te gefragmenteerd zijn en de bijbehorende projecten zijn vaak te klein om een duurzaam verschil op dit gebied teweeg te brengen. Dankzij deze kritische massa is de EU ook in een betere positie om een beleidsdialoog met de partnerregeringen te voeren.

De EU verkeert in een unieke neutrale en onpartijdige positie om namens en met de lidstaten extern op te treden, hetgeen tot een grotere geloofwaardigheid leidt in de landen waar de betreffende acties op gericht zijn. De EU is dan ook bij uitstek geschikt om namens haar burgers een wereldwijde voortrekkersrol te vervullen.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

De Commissie stelt voor om voor de periode 2014-2020 70 miljard EUR aan de instrumenten voor extern optreden toe te wijzen¹. De toewijzing in de betreffende periode voor het INSC bedraagt 631,1 miljoen EUR (560 miljoen EUR op basis van het prijsniveau van 2011). In onderstaande tabel zijn de indicatieve jaarlijkse begrotingsvastleggingen voor het INSC opgenomen.

Jaar	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAAL
INSC-toewijzing (x miljoen EUR)	84,9	86,6	88,3	90,1	91,9	93,7	95,6	631,1

¹ Het EOF, het Wereldklimaat- en biodiversiteitsfonds en de Reserve voor noodhulp zijn aanvullende financieringsbronnen en vallen buiten de EU-begroting.

De indicatieve financiële toewijzingen per specifieke doelstelling worden in het financieel memorandum beschreven.

5. FACULTATIEVE ELEMENTEN

Vereenvoudiging

Artikelen met een horizontaal karakter zijn geschrapt omdat deze vallen onder Verordening nr. /... tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften en procedures voor de tenuitvoerlegging van de instrumenten voor extern optreden van de Unie.

Met het oog op het vereenvoudigen van de programmering en uitvoering van het INSC is er een bijlage bij de verordening opgenomen met daarin een definitie van de samenwerkingscriteria en een beschrijving van de thematische en geografische prioriteiten voor de selectie van samenwerkingsprojecten.

Toelichting op de belangrijkste artikelen van de verordening en op de wijzigingen ten opzichte van het huidige INSC

TITEL I – Doelstellingen

Artikel 1 – Onderwerp en toepassingsgebied

In artikel 1 zijn de doelstellingen en het toepassingsgebied van de verordening beschreven. De verordening is van toepassing op alle derde landen (zoals nader toegelicht in de bijlage).

Er worden drie specifieke doelstellingen vastgesteld:

- (a) de bevordering van een effectieve nucleaire veiligheidscultuur en de tenuitvoerlegging van de hoogste nucleaire veiligheidsnormen en stralingsbescherming;
- (b) een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval en een verantwoorde en veilige ontmanteling en sanering van voormalige nucleaire terreinen en installaties;
- (c) het vaststellen van kaders en methoden voor de toepassing van efficiënte en effectieve veiligheidscontroles voor nucleair materiaal in derde landen.

Ten opzichte van de huidige INSC-verordening is de presentatie vereenvoudigd. De artikelen 1 en 2 van de huidige INSC-verordening zijn samengevoegd. In het artikel worden de belangrijkste samenwerkingsgebieden afgebakend, terwijl de specifieke maatregelen in de bijlage worden beschreven.

TITEL II – Programmering en indicatieve toewijzing van fondsen

Artikel 2 – Strategiedocumenten

In dit artikel is bepaald dat het/de meerjarenstrategiedocument(en) als algemene basis voor de samenwerking een nadere beschrijving zal (zullen) geven van de samenwerkingsstrategie van de Unie op grond van de verordening.

Artikel 3 – Indicatieve meerjarenprogramma's

In dit artikel is bepaald dat in de indicatieve meerjarenprogramma's de prioritaire terreinen die voor financiering in aanmerking komen, worden vastgelegd, evenals de specifieke doelstellingen, de verwachte resultaten, de prestatie-indicatoren en de indicatieve financiële toewijzingen.

TITEL III – Uitvoering

Deze titel is sterk vereenvoudigd aangezien in artikel 4 wordt bepaald dat de verordening ten uitvoer zal worden gelegd overeenkomstig Verordening nr. /... tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften en procedures voor de tenuitvoerlegging van de instrumenten voor extern optreden van de Unie.

TITEL IV – Slotbepalingen

In deze titel wordt het financiële referentiebedrag (artikel 7) genoemd, evenals de datum van inwerkingtreding (artikel 8) van de verordening.

BIJLAGE

De bijlage betreffende *specifieke ondersteunde maatregelen en de criteria die van toepassing zijn op de samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid* waarin de samenwerkingsgebieden, het technische en geografische toepassingsgebied, de samenwerkingscriteria en de prioriteiten zijn gedefinieerd, is toegevoegd om de tekst van de verordening zelf en de uitvoering ervan nog meer te vereenvoudigen.

Volgens het voorstel kan de bijlage worden gewijzigd volgens een lichtere procedure dan voor een wijziging van de gehele verordening zou zijn vereist (artikel 5).

In de bijlage worden de specifieke maatregelen gedefinieerd die door de verordening (een herziene versie van het huidige INSC met daarin een nieuwe afbakening van de samenwerkingsgebieden) worden ondersteund, evenals de criteria voor nucleaire veiligheidssamenwerking met derde landen, de prioriteiten en de coördinatie. De samenwerkingscriteria stemmen in essentie overeen met de criteria die in 2008 door de Raad zijn voorgesteld.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling van een instrument voor samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, en met name artikel 203,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement²,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Deze verordening vormt een van de instrumenten op basis waarvan directe steun aan het externe beleid van de Unie kan worden verleend; de onderhavige verordening komt in de plaats van Verordening nr. 300/2007 van de Raad van 19 februari 2007 tot invoering van een instrument voor samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid³, die op 31 december 2013 afloopt.
- (2) De Europese Unie verleent veel economische, financiële, technische, humanitaire en macro-economische hulp aan derde landen. De onderhavige verordening maakt deel uit van het kader dat is opgezet voor de planning van samenwerking en hulpverlening ter ondersteuning van de inspanningen om de nucleaire veiligheid, de bescherming tegen straling en de toepassing van efficiënte en effectieve veiligheidscontroles voor nucleair materiaal in derde landen te verbeteren.
- (3) De ramp in Tsjernobyl in 1986 heeft duidelijk gemaakt dat nucleaire veiligheid van mondiaal belang is. Door de ramp met de kerncentrale Fukushima Daiichi in 2011 is bevestigd dat het noodzakelijk is om de inspanningen ter verbetering van de nucleaire veiligheid voort te zetten totdat er aan de hoogst mogelijke normen wordt voldaan. Om veiligheidsvoorwaarden te scheppen waardoor de gevaren voor het leven en de gezondheid van de bevolking worden afgewend, dient de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie ('de Gemeenschap') de nucleaire veiligheid in derde landen te kunnen steunen.

² PB C van , blz. .

³ PB L 81 van 22.3.2007, blz. 1–10.

- (4) Door samen met de lidstaten op basis van gemeenschappelijke beleidsmaatregelen en strategieën te handelen, beschikt alleen de Europese Unie over de kritische massa die nodig is om op mondiale uitdagingen te kunnen reageren en verkeert zij tevens in de beste positie om de samenwerking met derde landen te coördineren.
- (5) Bij Besluit 1999/819/Euratom⁴ van de Commissie is de Gemeenschap toegetreden tot het Verdrag inzake nucleaire veiligheid van 1994. Bij Beschikking 2005/510/Euratom⁵ van de Commissie is de Gemeenschap ook toegetreden tot het Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval.
- (6) Met het oog op het in stand houden en bevorderen van een continue verbetering van de nucleaire veiligheid en de bijbehorende regelgeving, heeft de Raad Richtlijn 2009/71/Euratom van 25 juni 2009 tot vaststelling van een communautair kader voor de nucleaire veiligheid van kerninstallaties vastgesteld⁶. Daarnaast heeft de Raad op 19 juli 2011 Richtlijn 2011/70/Euratom aangenomen tot vaststelling van een communautair kader voor een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval⁷. Deze richtlijnen vormen, samen met de hoge normen voor nucleaire veiligheid en voor het beheer van radioactief afval en verbruikte splijtstof zoals die in de Unie ten uitvoer zijn gelegd, goede voorbeelden die kunnen worden gebruikt om derde landen aan te sporen vergelijkbare hoge normen vast te stellen.
- (7) Het bevorderen van samenwerking met opkomende economieën, zowel op het gebied van de regelgeving als op andere gebieden, en het promoten van de communautaire aanpak, regels, normen en praktijken, maken deel uit van de externe-beleidsdoelstellingen van de Europa 2020-strategie.
- (8) De lidstaten van de Unie zijn partij bij het Non-proliferatieverdrag en het aanvullend protocol.
- (9) De Gemeenschap werkt reeds, overeenkomstig hoofdstuk 10 van het Euratom-Verdrag, nauw samen met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA), zowel op het gebied van de nucleaire veiligheidscontrole (ter bevordering van de doelstellingen van titel II, hoofdstuk 7, van het Euratom-Verdrag), als op het gebied van de nucleaire veiligheid.
- (10) Het is in het bijzonder van belang voor de Gemeenschap om haar inspanningen ter ondersteuning van effectieve veiligheidscontroles van kernmateriaal in derde landen voort te zetten, voortbouwend op haar eigen veiligheidscontrolewerkzaamheden binnen de Europese Unie.
- (11) De verantwoordelijkheid voor de veiligheid van de installatie berust bij de exploitant en bij de staat die rechtsmacht over de installatie heeft.
- (12) Terwijl de financiële behoeften met het oog op de externe bijstand door de Unie steeds groter worden, zijn de daarvoor beschikbare middelen als gevolg van de economische

⁴ PB L 318 van 11.12.1999, blz. 20.

⁵ PB L 185 van 16.7.2005, blz. 33.

⁶ PB L 172 van 2.7.2009, blz. 18.

⁷ PB L 199 van 2.8.2011, blz. 48.

en begrotings situatie van de Unie beperkt. De Commissie moet daarom streven naar een zo efficiënt mogelijke aanwending van de beschikbare middelen, met name door het gebruik van financiële instrumenten met een hefboomeffect. Een dergelijk hefboomeffect wordt versterkt wanneer de mogelijkheid bestaat om de door de financiële instrumenten geïnvesteerde en gegenereerde middelen te gebruiken en te hergebruiken.

- (13) Teneinde uniforme voorwaarden voor de uitvoering van deze verordening te waarborgen, moeten de uitvoeringsbevoegdheden aan de Commissie worden toevertrouwd.
- (14) De uitvoeringsbevoegdheden in verband met de programmering en financiering van de acties die op grond van deze verordening worden ondersteund, moeten worden uitgeoefend overeenkomstig Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren⁸. Gezien de aard van de betrokken uitvoeringshandelingen, met name het beleidsoriënterende karakter, en de eraan verbonden financiële gevolgen moet voor de vaststelling van die handelingen in beginsel de onderzoeksprocedure worden gebruikt, behalve voor technische uitvoeringsmaatregelen van geringe financiële omvang. In gerechtvaardigde gevallen die een snelle respons van de Unie vereisen, dient de Commissie uitvoeringshandelingen die onmiddellijk van toepassing zijn, vast te stellen indien dit op grond van dringende redenen noodzakelijk is.
- (15) In verordening (EU) nr. ../... van het Europees Parlement en de Raad zijn gemeenschappelijke voorschriften en procedures voor de tenuitvoerlegging van de instrumenten voor extern optreden van de Unie vastgelegd.
- (16) De organisatie en werking van de Europese Dienst voor extern optreden worden nader omschreven in Besluit 2010/427/EU van de Raad,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

TITEL I

DOELSTELLINGEN

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

Overeenkomstig de bepalingen van deze verordening financiert de Europese Unie maatregelen ter ondersteuning van de bevordering van een hoog niveau van nucleaire veiligheid, stralingsbescherming en de toepassing van efficiënte en effectieve veiligheidscontroles op kernmateriaal in derde landen.

⁸ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

1. Daarbij wordt gestreefd naar de verwezenlijking van de navolgende specifieke doelstellingen:
 - (a) de bevordering van een effectieve nucleaire veiligheidscultuur en de tenuitvoerlegging van de hoogste nucleaire veiligheidsnormen en stralingsbescherming;
 - (b) een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval en een verantwoorde en veilige ontmanteling en sanering van voormalige nucleaire terreinen en installaties;
 - (c) het vaststellen van kaders en methoden voor de toepassing van efficiënte en effectieve veiligheidscontroles voor nucleair materiaal in derde landen.
2. De algemene vooruitgang bij het verwezenlijken van bovengenoemde specifieke doelstellingen wordt beoordeeld aan de hand van de volgende prestatie-indicatoren:
 - (a) het aantal en het belang van de kwesties die zijn vastgesteld tijdens collegiale toetsingsmissies van de IAEA;
 - (b) de stand van de ontwikkeling van de strategieën voor verbruikte splijtstof, nucleair afval en ontmanteling, het desbetreffende wet- en regelgevingskader en de uitvoering van projecten;
 - (c) het aantal en het belang van de kwesties die zijn vastgesteld in de relevante IAEA-verslagen over de nucleaire veiligheidscontroles.
3. De Commissie ziet erop toe dat de vastgestelde maatregelen in overeenstemming zijn met het algemene strategische beleidskader van de Unie voor het partnerland, en met name met de doelstellingen van de beleidslijnen en programma's op het gebied van ontwikkelingssamenwerking en economische samenwerking.
4. De specifieke maatregelen die door deze verordening worden ondersteund en de criteria die op de samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid van toepassing zijn, worden nader beschreven in de bijlage.
5. De financiële, economische en technische samenwerking in het kader van deze verordening vormt een aanvulling op de bijstand die uit hoofde van andere instrumenten voor ontwikkelingssamenwerking door de Unie wordt verleend.

TITEL II

PROGRAMMERING EN INDICATIEVE TOEWIJZING VAN MIDDELEN

Artikel 2

Strategiedocumenten

1. De samenwerking van de Unie die op grond van deze verordening tot stand komt, wordt uitgevoerd op basis van meerjarenstrategiedocumenten.

2. Het meerjarenstrategiedocument vormt de algemene basis voor de samenwerking en wordt opgesteld voor een periode van ten hoogste zeven jaar. In dat document wordt de strategie van de Unie voor de samenwerking uit hoofde van deze verordening vastgelegd, rekening houdend met de behoeften van de betrokken landen, de prioriteiten van de Unie, de internationale situatie en de activiteiten van de voornaamste partners.
3. De strategiedocumenten moeten een samenhangend kader bieden voor de samenwerking tussen de Unie en de betrokken partnerlanden of partnerregio's, dat in overeenstemming is met het overkoepelende doel en toepassingsgebied, de doelstellingen, de beginselen en het beleid van de Unie.
4. Bij het opstellen van de strategiedocumenten worden de beginselen inzake de doeltreffendheid van hulp toegepast: nationale verantwoordelijkheid, partnerschap, coördinatie, harmonisatie, afstemming op de systemen van het ontvangende land of de ontvangende regio, wederzijdse verantwoordingsplicht en resultaatgerichtheid.
5. Het strategiedocument wordt door de Commissie goedgekeurd in overeenstemming met de onderzoeksprocedure als bedoeld in artikel 15, lid 3, van de gemeenschappelijke uitvoeringsverordening. Strategiedocumenten worden halverwege of telkens wanneer dat nodig is op basis van diezelfde onderzoeksprocedure geëvalueerd. De toepassing van die procedure is echter niet vereist voor aanpassingen van de strategie die niet van invloed zijn op de initiële prioriteitsgebieden en prioritaire doelstellingen zoals uiteengezet in het strategiedocument.

Artikel 3

Indicatieve meerjarenprogramma's

1. De indicatieve meerjarenprogramma's worden opgesteld op basis van de in artikel 2 genoemde strategiedocumenten. De indicatieve meerjarenprogramma's bestrijken doorgaans een periode van twee tot vier jaar.
2. In de indicatieve meerjarenprogramma's worden de voor financiering geselecteerde prioritaire terreinen, de specifieke doelstellingen, de verwachte resultaten, de prestatie-indicatoren en de indicatieve financiële toewijzingen zowel globaal als per prioriteitsgebied vastgelegd, waarbij ook een redelijke reserve aan niet-toegewezen middelen wordt gevormd; deze kan in de vorm van een marge of een minimumbedrag worden aangehouden.
3. Indicatieve meerjarenprogramma's zijn in beginsel gebaseerd op een dialoog met de partnerlanden, de regio of de regio's, waarbij belanghebbenden worden betrokken, om te waarborgen dat het betrokken land of de betreffende regio voldoende verantwoordelijkheid voor het proces neemt en om de ondersteuning voor nationale ontwikkelingsstrategieën te bevorderen.
4. Indicatieve meerjarenprogramma's worden vastgesteld in overeenstemming met de onderzoeksprocedure als bedoeld in artikel 15, lid 3, van de gemeenschappelijke uitvoeringsverordening.

5. De indicatieve meerjarenprogramma's worden wanneer nodig volgens dezelfde procedure herzien, waarbij rekening wordt gehouden met de eventuele evaluatie van de relevante strategiedocumenten. De onderzoeksprocedure is echter niet vereist voor wijzigingen van indicatieve meerjarenprogramma's waarbij het gaat om technische aanpassingen, herschikking van middelen binnen de toewijzingen per prioriteitsgebied of verhoging of verlaging van de initiële indicatieve toewijzing met minder dan 20 %, mits die wijzigingen niet van invloed zijn op de initiële prioriteitsgebieden en prioritaire doelstellingen zoals uiteengezet in het strategiedocument. Het Europees Parlement en de Raad dienen te allen tijde binnen één maand van dergelijke technische aanpassingen in kennis te worden gesteld.

TITEL III

UITVOERING

Artikel 4

Uitvoering

Deze verordening wordt uitgevoerd overeenkomstig Verordening nr. /.... van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften en procedures voor de tenuitvoerlegging van de instrumenten voor extern optreden van de Unie, hierna de gemeenschappelijke uitvoeringsverordening genoemd.

TITEL IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 5

Wijziging van de bijlage

De bijlage bij deze verordening mag gewijzigd worden in overeenstemming met de onderzoeksprocedure als bedoeld in artikel 15, lid 3, van de gemeenschappelijke uitvoeringsverordening.

Artikel 6

Comité

De Commissie wordt bijgestaan door het Comité voor samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid. Dit comité is een comité in de zin van Verordening (EU) nr. 182/2011.

Artikel 7

Europese Dienst voor extern optreden

Deze verordening wordt toegepast in overeenstemming met Besluit van de Raad nr. 2010/427/EU tot vaststelling van de organisatie en werking van de Europese Dienst voor extern optreden.

Artikel 8

Financieel referentiebedrag

1. Het financieel referentiebedrag voor de uitvoering van deze verordening gedurende de periode 2014-2020 is 631,1 miljoen EUR.
2. De jaarlijkse kredieten worden door de begrotingsautoriteit goedgekeurd binnen de grenzen van het meerjarig financieel kader.

Artikel 9

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de derde dag volgende op die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie

Zij is van toepassing vanaf 1 januari 2014.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE

Specifieke ondersteunde maatregelen en criteria die van toepassing zijn op de samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid

Deze verordening ondersteunt de bevordering van een hoog niveau van nucleaire veiligheid, stralingsbescherming en de toepassing van efficiënte en effectieve veiligheidscontroles in derde landen overal ter wereld die op deze gebieden een samenwerking willen aangaan. In deze bijlage worden de specifieke maatregelen beschreven die voor ondersteuning in aanmerking komen, evenals de samenwerkingscriteria met inbegrip van de prioriteiten.

Specifieke ondersteunde maatregelen

De volgende maatregelen kunnen worden ondersteund om de in artikel 1 van de verordening vermelde doelstellingen te bereiken.

- (a) de bevordering van een effectieve nucleaire veiligheidscultuur en de tenuitvoerlegging van de hoogste nucleaire veiligheidsnormen en stralingsbescherming op alle niveaus, meer in het bijzonder door:
 - permanente steun voor regelgevende lichamen, voor organisaties voor technische ondersteuning en voor de versterking van het regelgevingskader, met name met betrekking tot vergunningsactiviteiten en met inbegrip van de evaluatie en follow-up van effectieve en alomvattende risico- en veiligheidsbeoordelingen ("stresstests");
 - de bevordering van effectieve regelgevingskaders, procedures en systemen om een toereikende bescherming tegen ioniserende straling van radioactieve materialen, met name van hoogactieve radioactieve bronnen, en de veilige opberging daarvan te waarborgen;
 - de instelling van effectieve regelingen voor de preventie van ongevallen die radiologische gevolgen hebben en voor de inperking van de gevolgen van eventuele dergelijke ongevallen (bijvoorbeeld de milieumonitoring bij het vrijkomen van radioactiviteit, het ontwikkelen en uitvoeren van schadebeperkende activiteiten en saneringsactiviteiten), alsmede voor rampenplannen en maatregelen ter voorbereiding en reactie op noodsituaties, civiele bescherming en herstel;
 - steun voor exploitanten van kerninstallaties in uitzonderingsgevallen onder specifieke, goed gemotiveerde omstandigheden in het kader van follow-upmaatregelen naar aanleiding van de alomvattende risico- en veiligheidsbeoordelingen ("stresstests");
- (b) een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval en een verantwoorde en veilige ontmanteling en sanering van voormalige nucleaire terreinen en installaties, meer in het bijzonder door:
 - samenwerking met derde landen op het gebied van het beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval (d.w.z. vervoer, voorbehandeling, behandeling, verwerking, opslag en opberging), met inbegrip van de ontwikkeling van

specifieke strategieën en kaders voor een verantwoord beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval;

- de ontwikkeling en uitvoering van strategieën en kaders voor de ontmanteling van bestaande installaties, voor de sanering van de terreinen van voormalige nucleaire installaties en locaties voor de uraanwinning, en voor het terughalen en beheer van radioactieve objecten en materialen die in zee zijn afgezonken;
- de totstandbrenging van het nodige regelgevingskader en de nodige methoden (met inbegrip van nucleaire forensische methoden) voor het uitvoeren van nucleaire veiligheidscontroles, onder meer voor een goede boekhouding en controle van splijtstoffen op het niveau van de staat en van de exploitant;
- maatregelen ter bevordering van internationale samenwerking op bovengenoemde gebieden (onder meer in het kader van de bevoegde internationale organisaties, met name de IAEA), waaronder de uitvoering van en het toezicht op internationale overeenkomsten en verdragen, uitwisseling van informatie, capaciteitsopbouw, opleidingen op het gebied van de nucleaire veiligheid en onderzoek.

Deze maatregelen dienen een substantiële hoeveelheid kennisoverdracht te omvatten teneinde de duurzaamheid van de gerealiseerde resultaten te versterken. Zij moeten worden uitgevoerd in samenwerking met de autoriteiten van derde landen, nucleaire regelgevers en hun organisaties voor technische ondersteuning en in bepaalde gevallen in samenwerking met de exploitanten van kerninstallaties. De maatregelen moeten daarnaast ondersteund worden door het benutten van aanvullende synergieën met de eigen werkzaamheden en werkzaamheden onder contract van de kaderprogramma's van Euratom voor onderzoeks- en opleidingsactiviteiten inzake kernenergie.

Criteria⁹

De samenwerking dient gebaseerd te zijn op de volgende criteria en voorwaarden waaraan derde landen moeten voldoen.

1. Algemene criteria

- De samenwerking kan met alle 'derde landen' (landen die geen lidstaat van de EU zijn) overal ter wereld worden aangegaan.
- Bij de samenwerking wordt prioriteit gegeven aan toetredingslanden en landen in de Europese nabuurschapsregio. Regionale benaderingen krijgen de voorkeur.
- Samenwerking met hoge-inkomenslanden behoort alleen tot de mogelijkheden indien waar noodzakelijk en wenselijk uitzonderlijke maatregelen moeten worden genomen, bijvoorbeeld na een grote nucleaire ramp.

⁹ Bij deze criteria is rekening gehouden met de conclusies van de Raad over bijstand aan derde landen op het gebied van nucleaire veiligheid en nucleaire beveiliging (2913^e bijeenkomst van de Raad Vervoer, telecommunicatie en energie, Brussel, 9 december 2008).

- Er dient sprake te zijn van een gemeenschappelijke visie en een akkoord tussen het derde land en de Europese Unie, hetgeen moet worden bevestigd door een officieel verzoek aan de Commissie waarin de betrokken regering zich hierop vastlegt.
- Derde landen die met de Europese Unie willen samenwerken, moeten zich volledig aan de non-proliferatiebeginselen houden. Bovendien moeten zij partij zijn bij de desbetreffende overeenkomsten in IAEA-verband inzake nucleaire veiligheid en beveiliging of reeds stappen hebben gezet waaruit hun vaste voornemen blijkt om toe te treden tot die overeenkomsten. Aan de samenwerking met de Europese Unie kan de voorwaarde worden verbonden dat de betrokken landen toetreden tot de overeenkomsten of voorbereidingen treffen om toe te treden tot de overeenkomsten. Het is wenselijk dat dit beginsel in noodgevallen bij wijze van uitzondering flexibel wordt toegepast.
- Om te garanderen en te controleren dat aan de samenwerkingsdoelstellingen wordt voldaan, moeten de begunstigde derde landen instemmen met het beginsel dat de uitgevoerde acties worden beoordeeld. Deze beoordeling maakt het mogelijk te controleren en te verifiëren dat aan de overeengekomen doelstellingen wordt voldaan en kan een voorwaarde zijn voor verdere uitbetaling van de bijdrage van de Gemeenschap.
- De samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid en veiligheidscontrole op grond van deze verordening is niet bedoeld om het gebruik van kernenergie te bevorderen.

2. Landen die reeds over de capaciteit beschikken om kernenergie op te wekken

Voor landen die reeds eerder een financiële bijdrage van de Gemeenschap hebben ontvangen, is verdere samenwerking afhankelijk van de beoordeling van de acties die uit de begroting van de Gemeenschap zijn gefinancierd en van een adequate motivering van de nieuwe financieringsbehoeften. Doel van die beoordeling is om beter vast te stellen wat de aard van de samenwerking moet zijn en welke bedragen er in de toekomst aan dergelijke landen moeten worden toegewezen.

Voor landen die op korte termijn behoefte hebben aan samenwerking met de Unie, moet de aandacht:

- (a) uitgaan naar de mate van urgentie van de interventie in een bepaald land in het licht van de situatie met betrekking tot de nucleaire veiligheid en beveiliging; en
- (b) voor bepaalde landen met een ambitieus programma voor de ontwikkeling van kernenergie uitgaan naar het belang om op het geschikte moment in te grijpen zodat tegelijk met deze ontwikkeling een cultuur van nucleaire veiligheid en nucleaire beveiliging ontstaat, vooral wat betreft het inzetten of versterken van de regelgevende instanties en de organisaties voor technische ondersteuning en het ontwikkelen en uitvoeren van strategieën en kaders voor een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval.

Het inschakelen van IRRS- en OSART-teams (Integrated Regulatory Review Service / Operational Safety Review Team van de IAEA) wordt als positief aangemerkt, maar vormt geen formeel criterium voor samenwerking met de EU.

3. Landen zonder capaciteit om kernenergie op te wekken

Voor landen die weliswaar over onderzoeksreactoren beschikken, maar die niet voornemens zijn om kernenergie op te wekken, is de samenwerking afhankelijk van de mate van urgentie gezien de toestand van de nucleaire veiligheid en beveiliging.

Voor landen die, ongeacht of zij al dan niet over onderzoeksreactoren beschikken, capaciteit wensen te ontwikkelen om kernenergie op te wekken, en waarvoor het zaak is op het juiste moment in te grijpen zodat er tegelijk met de ontwikkeling van een kernenergieprogramma een cultuur van nucleaire veiligheid en nucleaire beveiliging ontstaat, met name wat betreft het versterken van de regelgevende instanties en de organisaties voor technische ondersteuning, zal er bij de samenwerking rekening worden gehouden met de geloofwaardigheid van het nucleaire ontwikkelingsprogramma, de aanwezigheid van een overheidsbesluit inzake de toepassing van kernenergie en de uitwerking van een eerste draaiboek¹⁰.

Voor landen in deze categorie moet de samenwerking voornamelijk gericht zijn op het ontwikkelen van de vereiste regelgevingsinfrastructuur, de technische competenties van de nucleaire regelgever en de aanverwante organisatie(s) voor technische ondersteuning. Daarnaast dient de ontwikkeling van strategieën en kaders voor een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval in aanmerking te worden genomen en, waar van toepassing, te worden ondersteund, ook in landen die niet voornemens zijn om een opwekkingscapaciteit voor kernenergie te ontwikkelen of die reeds besloten hebben om daarvan af te zien.

Met landen die in geen van bovenstaande categorieën vallen, kan samenwerking worden aangegaan in noodsituaties waarbij de nucleaire veiligheid en beveiliging in het geding zijn. Dergelijke landen moeten dan kunnen rekenen op een bepaalde mate van flexibiliteit bij de toepassing van de algemene criteria.

Prioriteiten

Om de veiligheidsvoorwaarden te scheppen waardoor de gevaren voor het leven en de gezondheid van de bevolking worden afgewend en om te waarborgen dat nucleaire materialen niet voor andere doeleinden worden gebruikt dan waarvoor zij oorspronkelijk bestemd waren, is de samenwerking voornamelijk gericht op de nucleaire regelgevers (en hun organisaties voor technische ondersteuning). Doel is om hun technische competenties en onafhankelijkheid te garanderen en om het regelgevingskader te versterken, met name met betrekking tot activiteiten op het gebied van vergunningverlening, met inbegrip van de herziening en follow-up van effectieve en alomvattende risico- en veiligheidsbeoordelingen ("stresstests").

Tot de andere prioriteiten van de samenwerkingsprogramma's die in het kader van deze verordening ontwikkeld worden, behoren:

- de ontwikkeling en uitvoering van strategieën en kaders voor een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval;
- de ontmanteling van bestaande installaties, de sanering van de terreinen van voormalige nucleaire installaties en locaties voor de uraanwinning, evenals het

¹⁰ Rekening houdend met de mijlpalen in de ontwikkeling van een nationale infrastructuur voor kernenergie (IAEA Nuclear Energy Series Document NG-G-3.1).

terughalen en beheer van radioactieve objecten en materialen die in zee zijn afgezonken voor zover zij een gevaar voor de bevolking vormen.

De samenwerking met exploitanten van nucleaire installaties in derde landen zal in overweging worden genomen in specifieke situaties in het kader van follow-upmaatregelen naar aanleiding van de "stresstests". Deze samenwerking met exploitanten van nucleaire installaties omvat geen levering van uitrusting of apparatuur.

Coördinatie

De Commissie dient de samenwerking met derde landen te coördineren met organisaties die soortgelijke doelstellingen nastreven, met name met internationale organisaties, waaronder nadrukkelijk ook het Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA). Door deze coördinatie moeten de Europese Unie en de betrokken organisaties in staat zijn om dubbele werkzaamheden en financieringen met betrekking tot derde landen te voorkomen. Daarnaast moet de Commissie de bevoegde autoriteiten in de lidstaten en Europese exploitanten bij het uitvoeren van haar taak betrekken om zo een impuls te geven aan de kwaliteit van de Europese expertise op het gebied van de nucleaire veiligheid en veiligheidscontroles.

FINANCIËEL MEMORANDUM

1. KADER VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

- 1.1. Benaming van het voorstel/initiatief
- 1.2. Betrokken beleidsterrein(en) in de ABM/ABB-structuur
- 1.3. Aard van het voorstel/initiatief
- 1.4. Doelstelling(en)
- 1.5. Motivering van het voorstel/initiatief
- 1.6. Duur en financiële gevolgen
- 1.7. Beheersvorm(en)

2. BEHEERSMAATREGELEN

- 2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen
- 2.2. Beheers- en controlesysteem
- 2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

- 3.1. Rubriek(en) van het meerjarige financiële kader en betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven
- 3.2. Geraamde gevolgen voor de uitgaven
 - 3.2.1. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de uitgaven
 - 3.2.2. Geraamde gevolgen voor de beleidskredieten
 - 3.2.3. Geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten
 - 3.2.4. Verenigbaarheid met het huidige meerjarige financiële kader
 - 3.2.5. Bijdrage van derden aan de financiering
- 3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten

FINANCIËEL MEMORANDUM VOOR VOORSTELLEN

1. KADER VAN HET VOORSTEL INITIATIEF

1.1. Benaming van het voorstel/initiatief

Instrument voor samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid (INSC)

1.2. Betrokken beleidsterrein(en) in de ABM/ABB-structuur¹¹

Externe Betrekkingen, Samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid

1.3. Aard van het voorstel /initiatief

Het voorstel/initiatief betreft **een nieuwe actie**

Het voorstel/initiatief betreft **een nieuwe actie na een proefproject/voorbereidende actie**¹²

Het voorstel/initiatief betreft **de verlenging van een bestaande actie**

Het voorstel/initiatief betreft **een actie die wordt omgebogen naar een nieuwe actie**

1.4. Doelstellingen

De Europese Unie beschikt sinds jaar en dag over een veiligheidscultuur en kennis op nucleair gebied, opgebouwd zowel in Europa als in andere delen van de wereld waar kernenergie wordt gebruikt. Dat was al zo in 1992 toen het programma van de Gemeenschap ter ondersteuning van het Gemenebest van Onafhankelijke Staten en de Midden- en Oost-Europese landen bij het verbeteren van hun nucleaire installaties werd gestart.

In de mededeling van de Commissie van 22 mei 2008 (COM(2008) 312) aan de Raad en het Europees Parlement over de internationale uitdaging van nucleaire veiligheid en nucleaire beveiliging is nogmaals bevestigd dat de bevordering van de hoogst mogelijke normen op het gebied van de nucleaire veiligheid en beveiliging een fundamentele en prioritaire doelstelling voor de samenwerking van de Gemeenschap op nucleair gebied is.

Alle landen die kernenergie voor civiele doeleinden willen gebruiken, moeten de internationaal erkende nucleaire veiligheids- en beveiligingsnormen naleven. Dat betekent dat die landen zich gesteld zien voor de uitdaging om de benodigde capaciteiten te ontwikkelen (zowel qua personele middelen als op infrastructureel gebied) en om het wettelijk kader en de instellingen te creëren die noodzakelijk zijn om aan de internationale verplichtingen te voldoen. Op basis van haar uitgebreide ervaring kan de EU een aanzienlijke bijdrage aan het verbeteren van de nucleaire veiligheid, de stralingsbescherming en de veiligheidscontroles leveren door middel van haar instrument voor de samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid, waarvan de werkingssfeer inmiddels is uitgebreid tot alle "derde landen".

¹¹ ABM: Activity Based Management – ABB: Activity Based Budgeting.

¹² In de zin van artikel 49, lid 6, onder a) of b), van het Financieel Reglement.

De nadruk van de interventies door de Commissie op dit terrein is de afgelopen jaren van technische bijstand naar samenwerking verschoven. Zij richt haar activiteiten meer en meer op het verbeteren van de nucleaire veiligheid, de stralingsbescherming en de veiligheidscontroles, met inbegrip van studies, de ontwikkeling van wetgeving, de institutionele opbouw en het verbeteren van procedures en methoden, mede voor een veilig beheer van radioactief afval en verbruikte splijtstof. Er wordt hierbij specifieke aandacht besteed aan de opleidingen in de betrokken landen. In deze context bestaat de toegevoegde waarde van de acties van de EU daarin dat zij derde landen laat delen in de ervaringen die de Unie heeft opgedaan op basis van de hoogste normen voor nucleaire veiligheid, een en ander in nauwe samenwerking met de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA).

Het ongeval in Tsjernobyl (1986) heeft het belang van nucleaire veiligheid nogmaals onderstreept en duidelijk gemaakt dat er een mondiale aanpak nodig is om berekend te zijn op de wereldwijde, grensoverschrijdende gevolgen van een nucleaire ramp. De noodzaak om overal ter wereld de hoogst mogelijke nucleaire veiligheidsnormen te hanteren, is onlangs nog duidelijker gebleken in de nasleep van het Fukushima-Daiichi-ongeval, dat tot ernstige twijfels heeft geleid met betrekking tot de vraag of in bedrijf zijnde nucleaire installaties wel afdoende bestand zijn tegen de gevolgen van grote natuurrampen zoals aardbevingen en overstromingen.

Als reactie op de gebeurtenissen rondom de Fukushima-Daiichi-kerncentrale hebben de Europese Commissie en de nationale autoriteiten om alomvattende en transparante risico- en veiligheidsbeoordelingen ('stresstests') van kerncentrales in de lidstaten van de EU verzocht. Inmiddels is overeenstemming bereikt over de specificaties van de Groep Europese regelgevers op het gebied van nucleaire veiligheid (ENSREG) en over de planning van deze unieke beoordeling. Op dit moment is het streven erop gericht om die beoordeling ook uit te breiden naar derde landen (met name in de nabuurschapsregio van de EU).

Gebleken is dat de gevolgen voor de volksgezondheid en het milieu in de EU en de sociale en economische effecten van nucleaire incidenten in derde landen zeer groot kunnen zijn. Ook is nogmaals de noodzaak onderstreept van een effectieve samenwerking om nucleaire ongevallen te voorkomen door het vaststellen van hoge nucleaire veiligheidsniveaus. Een aantal landen heeft al het politieke besluit genomen om het gebruik van kernenergie af te bouwen en andere landen hebben afgezien van geplande nucleaire programma's, maar een groot aantal landen blijft kerncentrales exploiteren en in sommige landen worden er waarschijnlijk nieuwe centrales gebouwd. De EU erkent dat beslissingen over het gebruik van kernenergie een soeverein recht van de staten zijn, maar is tegelijkertijd van mening dat het in het belang van de Unie is dat die nucleaire installaties veilig worden geëxploiteerd, met name ook in de buurlanden van de EU, en dat er op een adequate manier verantwoording over het gebruik van nucleaire materialen wordt afgelegd. Tegen die achtergrond zal de EU samenwerking met derde landen en relevante organisaties aangaan.

1.4.1. De met het voorstel/initiatief beoogde strategische meerjarendoelstelling(en) van de Commissie

De Europese Unie financiert maatregelen ter ondersteuning van de bevordering van een hoog niveau van nucleaire veiligheid, stralingsbescherming en de toepassing van efficiënte en effectieve veiligheidscontroles op kernmateriaal in derde landen.
--

1.4.2. *Specifieke doelstelling(en) en betrokken ABM/ABB-activiteiten*

Specifieke doelstelling nr. 1

De bevordering van een effectieve nucleaire veiligheidscultuur en de tenuitvoerlegging van de hoogst mogelijke nucleaire veiligheidsnormen en stralingsbescherming.

Betrokken ABM/ABB-activiteit(en)

Specifieke doelstelling nr. 2

Een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval, de ontmanteling en de sanering van voormalige nucleaire terreinen en installaties.

Betrokken ABM/ABB-activiteit(en)

Specifieke doelstelling nr. 3

Het vaststellen van kaders en methoden voor de toepassing van efficiënte en effectieve veiligheidscontroles voor nucleair materiaal in derde landen.

Betrokken ABM/ABB-activiteit(en)

1.4.3. *Verwacht(e) resulta(a)t(en) en gevolg(en)*

- het creëren van een effectieve nucleaire veiligheidscultuur en tenuitvoerlegging van de hoogst mogelijke normen voor de nucleaire veiligheid van kerninstallaties en stralingsbescherming en voor de radiologische praktijken in derde landen;
- het bevorderen van effectieve regelgevingskaders met betrekking tot de nucleaire veiligheid, met inbegrip van procedures en systemen om een toereikende bescherming te waarborgen tegen ioniserende straling van radioactieve materialen;
- het vaststellen van effectieve regelingen voor de preventie van ongevallen die radiologische gevolgen hebben en voor de inperking van de gevolgen van dergelijke ongevallen, alsmede voor rampenplannen, paraatheid en reacties op noodsituaties, civiele bescherming en herstel;
- het tot stand brengen van internationale samenwerking en steun voor nucleaire veiligheidskwesties om ervoor te zorgen dat de hoogst mogelijke en meest stringente nucleaire veiligheidsniveaus van kracht zijn en in acht worden genomen;
- het ontwikkelen en uitvoeren van verantwoorde strategieën voor het opbergen van verbruikte splijtstof, voor afvalbeheer, voor de ontmanteling van bestaande installaties, voor de sanering van de terreinen van voormalige nucleaire installaties, evenals voor het terughalen en beheer van verspreide radioactieve objecten en materialen die in zee zijn afgezonken of op het land terecht zijn gekomen;

- het vaststellen van effectieve kaders en methoden voor een wereldwijde verbetering van de nucleaire veiligheidscontroles.

1.4.4. *Resultaat- en effectindicatoren*

- In de jaarlijkse actieprogramma's worden de activiteiten beschreven die door de EU zullen worden uitgevoerd, met inbegrip van de doelstellingen die middels de respectieve acties moeten worden verwezenlijkt en de verwachte resultaten. Voorafgaand aan de uitvoering van projecten worden specifieke indicatoren gedefinieerd waarbij de kenmerken van elke actie in aanmerking worden genomen. In artikel 1 van de verordening wordt per doelstelling één indicator beschreven voor de beoordeling van de vooruitgang in het algemeen.

1.5. **Motivering van het voorstel/initiatief**

De rechtsgrondslag voor het INSC wordt gevormd door het Euratom-Verdrag, en met name artikel 203.

1.5.1. *Behoeft(e)n waarin op korte of lange termijn moet worden voorzien*

In het wetgevingsvoorstel wordt ingegaan op de noodzaak om de hoogste nucleaire veiligheidsnormen, stralingsbescherming en efficiënte en effectieve veiligheidscontroles van nucleair materiaal in derde landen te bevorderen en ten uitvoer te leggen.

1.5.2. *Toegevoegde waarde van de deelname van de EU*

Door de aanwezigheid van een groot aantal commerciële kerncentrales (146 van de 436 centrales wereldwijd) en gezien het feit dat circa 30 % van de totale energievoorziening uit kernenergie bestaat, heeft de EU ruime ervaring opgebouwd op het gebied van nucleaire veiligheid, met inbegrip van de ontmanteling van kerninstallaties en het beheer van radioactief afval. Daardoor is een breed scala aan expertise op alle terreinen van de nucleaire veiligheid in de lidstaten van de EU beschikbaar. Dankzij de diversiteit aan technologieën, die verschillende benaderingen vereisen, is de noodzakelijke flexibiliteit aanwezig om op de behoeften van derde landen in te kunnen spelen.

De EU heeft gemeenschappelijke wettelijke kaders met betrekking tot de nucleaire veiligheid en het beheer van radioactief afval en verbruikte splijtstof vastgesteld. In dat opzicht heeft de EU de toon gezet en gaat zij ervan uit dat zij andere landen ertoe kan bewegen om soortgelijke hoge normen te gaan hanteren.

Gezien de toenemende complexiteit van de uitdagingen zal geen van de interne prioriteiten van de EU – veiligheid, groei en meer werkgelegenheid, klimaatverandering, toegang tot energie, volksgezondheid en pandemieën en migratie – onafhankelijk van de rest van de wereld kunnen worden gerealiseerd. In tijden van economische crisis zal een beter gecoördineerde en geïntegreerde aanpak door de EU en haar lidstaten middels een gezamenlijke programmering tot meer toegevoegde waarde, een sterkere positie en grotere legitimiteit en meer impact en effectiviteit leiden.

De EU verkeert in een unieke neutrale en onpartijdige positie om zowel namens als samen met de lidstaten extern op te treden, hetgeen tot een grotere geloofwaardigheid

leidt in de landen waar de betreffende acties op gericht zijn. De EU is dan ook bij uitstek geschikt om namens haar burgers een wereldwijde voortrekkersrol te vervullen.

Met 27 lidstaten die op basis van gemeenschappelijke beleidsmaatregelen en strategieën handelen, beschikt alleen de EU over de benodigde kritische massa om op mondiale uitdagingen te kunnen reageren. De acties op lidstaatsniveau kunnen hiervoor te beperkt of te gefragmenteerd zijn en de bijbehorende projecten zijn vaak te klein om een duurzaam verschil op dit gebied teweeg te brengen. Dankzij deze kritische massa is de EU ook in een betere positie om een beleidsdialoog met de partnerregeringen te voeren

Bij de programmering van haar samenwerking besteedt de EU speciale aandacht aan zowel de structurele als de economische capaciteit van de betrokken landen. De huidige INSC-verordening biedt de mogelijkheid om op onvoorziene omstandigheden te reageren, hetgeen in het geval van Japan is gebeurd na het ongeval in Fukushima.

De EU beschikt over een wereldwijd netwerk van internationale overeenkomsten dat niet door afzonderlijke lidstaten wordt geëvenaard en dat maakt dat de lidstaten op vrijwel alle gebieden die voor de internationale betrekkingen van belang zijn, met inbegrip van de nucleaire veiligheid, invloed kunnen uitoefenen. De EU speelt een grote rol op dit gebied, maar moet haar zichtbaarheid wel blijven vergroten.

De EU kan meer betekenen dan andere internationale organisaties aangezien zij een holistische benadering van de ontwikkeling en de externe betrekkingen hanteert. Een verdeling van de werkzaamheden via de EU vormt een van de essentiële componenten van haar toegevoegde waarde. Dankzij haar netwerk van internationale overeenkomsten met partners en organisaties verspreid over de hele wereld, is de EU een natuurlijke coördinator en kan zij op vrijwel elk gebied van de internationale betrekkingen een bepalende rol spelen, hetgeen voor de lidstaten afzonderlijk, handelend op basis van gemeenschappelijk beleidsmaatregelen en strategieën, niet mogelijk zou zijn.

In een tijd van budgettaire beperkingen waarin verschillende lidstaten genoodzaakt zijn om zich uit bepaalde sectoren of landen terug te trekken, is de EU in staat om een actieve rol te blijven spelen.

1.5.3. Nuttige ervaring die bij soortgelijke activiteiten in het verleden is opgedaan

De belangrijkste oorzaken van grote nucleaire ongevallen zijn een tekortschietende nucleaire veiligheidscultuur, een gebrekkig veiligheidsontwerp (veiligheidsaspecten verband houdende met het ontwerp van de kerninstallatie) en hiaten in de operationele veiligheid. Derhalve werd het noodzakelijk geacht om de programma's van de Europese Unie op het gebied van de nucleaire veiligheid enerzijds op de exploitanten van kerninstallaties te richten (om de situatie in de praktijk te verbeteren) en anderzijds op de nucleaire regelgevers om te waarborgen dat zij over de vereiste technische capaciteiten en onafhankelijkheid beschikken om de naleving van de adequate nucleaire veiligheidsnormen te handhaven.

In een aantal gevallen moest daartoe veiligheidsgerelateerde apparatuur beschikbaar worden gesteld om ervoor te zorgen dat urgente problemen meteen opgelost konden worden. Nu deze problemen echter opgelost zijn, en gezien het feit dat de programma's gebaseerd zijn op het uitgangspunt van een optimaal gebruik van

middelen en het vermijden van praktijken die commerciële of mededingingstechnische gevolgen kunnen hebben, wordt er in het algemeen geen apparatuur of uitrusting meer ter beschikking gesteld.

Op grond van het INSC is er met een aantal derde landen die van plan zijn kernenergie te gebruiken als onderdeel van hun energiemix (de zogeheten "opkomende landen") een samenwerking in gang gezet. Die samenwerking had voornamelijk betrekking op het opbouwen van de capaciteiten van regelgevers en de regelgevingsinfrastructuur en op het ontwikkelen van strategieën voor afvalbeheer om in een vroegtijdig stadium een cultuur en kader voor nucleaire veiligheid te creëren. De selectie van de betreffende landen vond plaats aan de hand van door de Raad voorgestelde criteria.

De gevolgen van nucleaire ongevallen kunnen tot op zekere hoogte worden beperkt door voorbereid te zijn op noodsituaties. Dat betekent dat maatregelen ter voorbereiding op noodsituaties een belangrijk onderdeel van het programma moeten blijven vormen.

Bij grote ongevallen met radiologische consequenties was hulp van de internationale gemeenschap voor de getroffen bevolking en voor het herstel van de locaties zodat deze vanuit milieuperspectief weer veilig waren, onontbeerlijk. Dit was bijvoorbeeld in Tsjernobyl het geval, waar de belangrijkste bouwprojecten op dit moment de laatste fase ingaan. In toekomstige programma's moet dan ook de mogelijkheid blijven bestaan om, waar nodig en relevant, ook op dit gebied met derde landen samen te werken.

Activiteiten in het verleden in verband met de nucleaire splijtstofcyclus, met het gebruik van schepen en onderzeeërs die door kernenergie worden aangedreven en met radio-isotopen zijn niet altijd conform de vereiste normen uitgevoerd om de bevolking en het milieu adequaat te beschermen. Regeringen en lokale autoriteiten worden als gevolg daarvan met de moeilijke taak geconfronteerd om de getroffen locaties zodanig te herstellen dat zij vanuit milieuperspectief weer veilig zijn of om verbruikte splijtstof en radioactief afval op te bergen, waarvoor internationale samenwerking wellicht noodzakelijk is. Dit onderdeel van het nucleaire veiligheidsprogramma moet dan ook deel uitmaken van de toekomstige prioriteiten van het instrument.

Om te zorgen dat er op een correcte en verantwoorde wijze met verbruikte splijtstof en nucleair afval wordt omgegaan, is in de programma's voor nucleaire veiligheid in een samenwerking met derde landen voorzien om nationale strategieën en kaders te ontwikkelen voor verbruikte splijtstof en nucleair afval. Aangezien de Europese Unie onlangs een richtlijn inzake radioactief afval en verbruikte splijtstof heeft aangenomen, moeten derde landen worden aangespoord om soortgelijke hoge normen vast te stellen en moet samenwerking op dit gebied met prioriteit worden voortgezet.

Het bevorderen van internationale samenwerking blijft van essentieel belang om de coördinatie van de activiteiten van de diverse betrokken partijen en een optimaal gebruik van middelen te waarborgen. De IAEA zal in dit opzicht een fundamentele rol blijven spelen, met name met het oog op het versterken van het mondiale nucleaire veiligheidsregime (het kader voor het verwezenlijken van een wereldwijde tenuitvoerlegging van een hoog veiligheidsniveau van kerninstallaties). In dat verband moet de steun aan de IAEA-activiteiten worden voortgezet, met name de

activiteiten met een mondiaal of regionaal karakter, waarbij moet worden gezorgd voor een passende zichtbaarheid van de acties/bijdragen van de EU.

Na het Fukushima-Daiichi-ongeval zal het belang van kwesties in verband met de alomvattende risico- en veiligheidsbeoordelingen van werkende kerncentrales ("stresstests") waarschijnlijk alleen maar toenemen en zullen zij uitgebreid worden naar andere nucleaire faciliteiten, zoals onderzoeksreactoren, tijdelijke opslagfaciliteiten voor verbruikte splijtstof en faciliteiten voor de opslag en opberging van radioactief afval.

De samenwerking met de nucleaire regelgevers (en hun organisaties voor technische ondersteuning) moet een centrale plaats blijven innemen bij de samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid, terwijl de samenwerking met de exploitanten van kerncentrales opnieuw geëvalueerd moet worden aan de hand van de prestaties en resultaten van de "stresstests" en de specifieke omstandigheden.

In de loop der tijd zijn de opberging verbruikte splijtstof, het afvalbeheer, het ontmantelen van installaties en de sanering van voormalige nucleaire terreinen steeds belangrijker geworden. Daarom moet toekomstige samenwerking op deze gebieden prioriteit krijgen in het programma.

Het criterium van een geografische nabijheid ten opzichte van de EU (inclusief pretoetredingslanden en landen die deel uitmaken van het nabuurschapsprogramma van de Unie) moet eveneens een prioriteit blijven in de besluitvorming over samenwerkingsprogramma's op grond van het toekomstige instrument, zij het dat die geografische nabijheid geen exclusief criterium mag vormen.

Voor de ontwikkeling van de internationale situatie is eerder een accentverschuiving en een verandering van de prioriteiten vereist dan een wijziging van het overkoepelende toepassingsgebied van de samenwerking op het gebied van de nucleaire veiligheid.

1.5.4. Samenhang en eventuele synergie met andere relevante instrumenten

Er moet worden gezorgd voor consistentie tussen het geplande instrument en de maatregelen die zijn gepland op het gebied van de chemische, biologische, radiologische en nucleaire (CBRN) risicobeperking in het kader van het stabiliteitsinstrument, waarbij de aandacht met name uit moet gaan naar nucleaire veiligheidscontroles (met inbegrip van het bestrijden van de illegale handel in nucleaire en radiologische materialen en grenscontroles) en naar voorbereiding op noodsituaties.

1.6. Duur en financiële gevolgen

Voorstel/initiatief met een **beperkte geldigheidsduur**

– Voorstel/initiatief is van kracht van 2014 tot en met 2020

– Financiële gevolgen vanaf JJJJ tot en met JJJJ

Voorstel/initiatief met een **onbeperkte geldigheidsduur**

Uitvoering met een opstartperiode vanaf JJJJ tot en met JJJJ,

gevolgd door een volledige uitvoering.

1.1. 1.7. Beheersvorm(en)¹³

Gecentraliseerd rechtstreeks beheer door de Commissie

Indirect gecentraliseerd beheer door uitvoeringstaken te delegeren aan:

uitvoerende agentschappen

door de Unie opgerichte organen¹⁴

nationale publiekrechtelijke organen of organen met een openbardienstverleningstaak

– personen aan wie de uitvoering van specifieke acties in het kader van titel V van het Verdrag betreffende de Europese Unie is toevertrouwd en die worden genoemd in het betrokken basisbesluit in de zin van artikel 49 van het Financieel Reglement

Gedeeld beheer met de lidstaten

Gedecentraliseerd beheer met derde landen

Gezamenlijk beheer met internationale organisaties (*IAEA*)

Verstrek, indien meer dan een beheersvorm is aangekruist, extra informatie onder "Opmerkingen".

Opmerkingen

Het grootste gedeelte van de projecten en programma's van het instrument worden uitgevoerd onder een rechtstreeks gecentraliseerd beheer. Waar noodzakelijk en van toepassing met het oog op het verbeteren van de efficiëntie van de interventie of vanwege logistieke of politieke redenen, kan een indirect, gedeeld of gezamenlijk beheer worden overwogen; laatstgenoemde mogelijkheid kan met name worden toegepast wanneer de lidstaten en/of hun agentschappen dan wel de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (IAEA) soortgelijke acties al in gang hebben gezet of voorbereidingen daarvoor treffen.

¹³ Nadere gegevens over de beheersvormen en verwijzingen naar het Financieel Reglement zijn beschikbaar op BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

¹⁴ In de zin van artikel 185 van het Financieel Reglement.

2. BEHEERSMAATREGELEN

2.1. Regels inzake het toezicht en de verslagen

Vermeld frequentie en voorwaarden

De toezicht- en evaluatiesystemen van de Europese Commissie zijn in toenemende mate resultaatgericht. Bij toezicht en evaluatie zijn niet alleen interne personeelsleden betrokken, maar wordt tevens een beroep gedaan op externe deskundigen.

De task managers in de delegaties en bij de centrale diensten monitoren de tenuitvoerlegging van de projecten en programma's doorlopend op verschillende manieren, voor zover mogelijk ook door bezoeken ter plaatse. Door monitoring wordt waardevolle informatie verschaft over de voortgang; hierdoor kunnen managers bestaande en potentiële obstakels opsporen en corrigerende maatregelen nemen.

Externe, onafhankelijke deskundigen worden gecontracteerd om de resultaten van de externe EU-maatregelen met behulp van drie systemen te beoordelen. Deze beoordelingen dragen bij tot de verantwoording en de verbetering van lopende activiteiten; bovendien maken zij het mogelijk lessen te trekken uit de opgedane ervaringen en de verworven inzichten toe te passen bij de ontwikkeling van toekomstige beleidsmaatregelen en acties. Alle evaluatietools zijn gebaseerd op de internationaal erkende OESO/DAC-evaluatiecriteria, zoals (potentiële) impact.

Ten eerste wordt op projectniveau middels het door de centrale diensten beheerde systeem voor resultaatgericht toezicht (Results-Oriented Monitoring – ROM) een beknopt en helder overzicht gepresenteerd van de kwaliteit van steekproefsgewijs gekozen activiteiten. Onafhankelijke ROM-deskundigen geven onder gebruikmaking van een zeer gestructureerde, gestandaardiseerde methode een waardering waarin de sterke en zwakke punten van het project naar voren komen en zij doen aanbevelingen met het oog op de verbetering van de effectiviteit.

Evaluaties op projectniveau, die worden uitgevoerd onder het beheer van de voor het project verantwoordelijke EU-delegatie, verschaffen een meer gedetailleerde, diepgaande analyse om de projectmanagers te helpen de lopende activiteiten te verbeteren en toekomstige activiteiten voor te bereiden. Externe, onafhankelijke deskundigen die over thematische en geografische expertise beschikken, worden in de arm genomen om de analyse uit te voeren en bij alle belanghebbenden, niet in de laatste plaats de uiteindelijke begunstigden, feedback en gegevens te vergaren.

De Commissie verricht strategische evaluaties van haar beleid, van de programmering en de strategie tot aan de uitvoering van activiteiten in een specifieke sector (zoals volkgezondheid, onderwijs, enz.) in een bepaald land of een bepaalde regio of voor een specifiek instrument. Deze evaluaties vormen belangrijke input voor de formulering van het beleid en de opzet van instrumenten en projecten. Al deze evaluaties worden op de website van de Commissie gepubliceerd, en een samenvatting van de bevindingen wordt opgenomen in het jaarverslag aan de Raad en het Europees Parlement.

2.2. Beheers- en controlesysteem

De maatregelen die uit hoofde van deze verordening worden gefinancierd, worden in overeenstemming met het Financieel Reglement uitgevoerd.

In naar behoren gemotiveerde gevallen kan de Commissie, overeenkomstig artikel 54 van het Financieel Reglement, besluiten om overheidstaken, en met name taken tot uitvoering van de begroting, toe te vertrouwen aan de in artikel 54, lid 2, onder c), genoemde organen, mits zij een goede internationale reputatie genieten, internationaal erkende beheers- en controlesystemen hanteren en gecontroleerd worden door de overheid.

In overeenstemming met het Financieel Reglement kunnen maatregelen die op grond van deze verordening worden gefinancierd, rechtstreeks door de Commissie, middels een gedeeld beheer met de lidstaten worden uitgevoerd, dan wel indirect door de taken tot uitvoering van de begroting toe te vertrouwen aan een van de entiteiten of personen als genoemd in artikel 55, lid 1, punt c), van het Financieel Reglement. Onder de voorwaarden neergelegd in artikel 57 van het Financieel Reglement is het de betreffende entiteiten of personen toegestaan om hun eigen regels en procedures voor het gunnen van contracten en het verstrekken van subsidies te gebruiken.

2.2.1. *Mogelijke risico's*

Risicocontext

De operationele omgeving waarin steun wordt verleend in het kader van dit instrument, wordt gekenmerkt door de volgende risico's waardoor de doelstellingen van het instrument niet worden behaald, de financiële middelen suboptimaal worden beheerd en/of niet aan de toepasselijke voorschriften wordt voldaan (fouten inzake wettigheid en regelmatigheid):

- economische/politieke instabiliteit en/of natuurrampen kunnen tot moeilijkheden en vertragingen leiden bij de planning en uitvoering van activiteiten, met name in kwetsbare staten;
- gebrek aan institutionele en administratieve capaciteiten in partnerlanden kan tot moeilijkheden en vertragingen leiden bij de planning en uitvoering van activiteiten;
- in geografisch verspreide projecten en programma's (mogelijke verspreiding over vele landen/gebieden) kan het toezicht – met name het ter plekke monitoren van de activiteiten – problemen van logistieke aard of op het vlak van de beschikbare middelen opleveren;
- de verscheidenheid van potentiële partners/begunstigden met hun uiteenlopende interne controlesystemen en -capaciteiten kan tot versnippering leiden, zodat de effectiviteit en efficiëntie van de middelen die de Commissie voor de ondersteuning van en het toezicht op de tenuitvoerlegging kan inzetten, worden verminderd;
- ontoereikende kwaliteit en kwantiteit van gegevens over de resultaten en het effect van de externe hulpverlening/de tenuitvoerlegging van het nationale ontwikkelingsplan in partnerlanden kan afbreuk doen aan het vermogen van de Commissie om verslag te doen van en verantwoording af te leggen voor de resultaten.

Inschatting van het risico dat de toepasselijke regels niet worden nageleefd

De doelstelling is om voor dit instrument een risico van niet-naleving (foutenpercentage) te realiseren dat niet hoger is dan het percentage dat in het verleden voor de DEVCO-portefeuille is bereikt, namelijk een resterend 'netto'-foutenpercentage (op meerjarige basis na uitvoering van alle geplande controles en correcties voor alle gesloten contracten) van minder dan 2%. Tot dusver kwam dit neer op een foutenpercentage van naar schatting 2 tot 5% voor een jaarlijks door de Europese Rekenkamer met het oog op de jaarlijkse betrouwbaarheidsverklaring (DAS) genomen steekproef van verrichtingen. DEVCO is van oordeel dat dit het laagste risico van niet-naleving is dat kan worden bereikt in het licht van de grote risico's in deze risicocontext en rekening houdend met de administratieve lasten en de noodzakelijke kosteneffectiviteit van de nalevingscontroles.

2.2.2. Controlemiddelen

Interne controlestructuur van DEVCO

Het interne controle-/beheersproces van DEVCO is erop gericht redelijke zekerheid te bieden wat betreft de verwezenlijking van de doelstellingen met betrekking tot de effectiviteit en efficiëntie van zijn activiteiten, de betrouwbaarheid van zijn financiële verslaglegging en de naleving van de toepasselijke wetgeving en procedures.

Effectiviteit en efficiëntie

Om de effectiviteit en efficiëntie van zijn activiteiten te waarborgen (en om het hoge risico waarmee de externe hulpverlening gepaard gaat, te verminderen) past DEVCO voor al zijn instrumenten, naast alle onderdelen van het algemene strategische beleids- en planningsproces van de Commissie, interne audits en andere voorschriften in de context van de interne controlenormen van de Commissie, een specifiek op het betrokken instrument toegesneden beheerskader toe, dat onder meer het volgende inhoudt:

- gedecentraliseerd beheer van het merendeel van de externe steun door EU-delegaties ter plekke;
- een duidelijke en geformaliseerde financiële verantwoordelijkheidsketen (vanaf de gedelegeerde ordonnateur (de directeur-generaal)) door middel van subdelegatie van verantwoordelijkheid door de subgedelegeerde ordonnateur (directeur) van de centrale dienst aan het hoofd van de delegatie;
- regelmatige rapportage door de EU-delegaties aan de centrale dienst (beheersverslagen over externe steun), waaronder een jaarlijkse betrouwbaarheidsverklaring door het hoofd van de delegatie;
- Het aanbieden van een substantieel opleidingsprogramma voor personeel van zowel de centrale dienst als de delegatie,
- Aanzienlijke ondersteuning en begeleiding van het hoofdkantoor/de delegatie (onder meer via het internet);
- regelmatige controlebezoeken aan 'gedecentraliseerde' delegaties om de drie à zes jaar;

- een methode voor het beheer van de programma- en projectcyclus die onder meer het volgende behelst:

- kwalitatief hoogwaardige ondersteuningsinstrumenten voor het ontwerp van de activiteiten, de methode van uitvoering, financiële mechanismen, het beheersysteem, beoordeling en selectie van eventuele partners bij de uitvoering;
- programma- en projectbeheer, toezicht- en rapportage-instrumenten voor een effectieve uitvoering, met inbegrip van regelmatige externe projectcontroles ter plekke;
- doeltreffende evaluatie- en auditcomponenten.

Financiële verslaglegging en boekhouding

DEVCO zal de hoogste normen inzake boekhouding en financiële verslaglegging blijven toepassen, waarbij gebruik zal worden gemaakt van het boekhoudsysteem op transactiebasis van de Commissie (ABAC) en van specifieke tools voor externe hulpverlening, zoals het Common Relex Information System (CRIS).

De controlemethoden met betrekking tot de naleving van de toepasselijke wetgeving en procedures worden omschreven onder punt 2.3 (maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden).

2.3. Maatregelen ter voorkoming van fraude en onregelmatigheden

Gezien de hoge risico's in de omgeving waarin EuropeAid actief is, moet het systeem anticiperen op een significante hoeveelheid potentiële nalevingsfouten (onregelmatigheden) in de transacties en zo vroeg mogelijk in het betalingsproces voorzien in zeer strikte controles met het oog op preventie, detectie en correctie. In de praktijk komt dit erop neer dat de nalevingscontroles van EuropeAid met name op een aanzienlijke mate van ex-antecontroles op een meerjarenbasis gebaseerd zullen zijn, uitgevoerd door zowel externe auditors als door medewerkers van de Commissie ter plaatse, voorafgaand aan de eindbetalingen (terwijl er daarbij ook sprake zal zijn van een aantal ex-postaudits en –controles); de betreffende controles gaan veel verder dan de financiële waarborgen die op grond van het Financieel Reglement vereist zijn. Het nalevingskader van EuropeAid bestaat onder andere uit de volgende, materiële componenten:

Preventieve maatregelen

- verplichte basisopleidingen met betrekking tot fraudekwesities voor beherend personeel en financiële controleurs;
- begeleiding (ook via internet), mede door middel van de Practical Guide to Contracts, de EuropeAid Companion en de Financial Management Toolkit (voor uitvoerende partners);
- ex-ante-beoordeling om te verzekeren dat door de autoriteiten die middelen beheren in het kader van gezamenlijk en gedecentraliseerd beheer, passende fraudebestrijdingsmaatregelen worden getroffen om fraude bij het beheer van EU-middelen te voorkomen en op te sporen;
- Ex-ante-inventarisatie van de in het partnerland toegepaste fraudebestrijdingsmaatregelen als onderdeel van de beoordeling van de subsidiabiliteitscriteria met betrekking tot beheer van overheidsmiddelen (d.w.z. actieve bestrijding van fraude en corruptie, adequate

toezichtinstanties, voldoende justitiële capaciteiten en doeltreffende respons- en sanctiemechanismen);

- de Commissie heeft in 2008 in Accra het Internationaal initiatief inzake transparantie van ontwikkelingshulp (IATI) ondertekend, waarin normen voor de transparantie van hulpverlening zijn overeengekomen die ervoor zorgen dat op regelmatigere basis meer actuele gedetailleerde gegevens worden verstrekt inzake hulpstromen en desbetreffende documenten;

- sinds 14 oktober 2011 geeft de Commissie uitvoering aan de eerste fase van de IATI-norm voor de publicatie van gegevens over hulpverlening, die van kracht is tot het volgende forum op hoog niveau over de doeltreffendheid van ontwikkelingshulp, dat in november 2011 in Busan plaatsvindt. Daarnaast is de Commissie samen met de lidstaten bezig met het ontwikkelen van een gemeenschappelijke IT-applicatie op internet ('TR-AID') waarmee de gegevens over de hulp die via het IATI en andere bronnen worden verstrekt, in gebruiksvriendelijke informatie over ontwikkelingshulp worden omgezet.

Opsporings- en correctiemaatregelen

- Externe audits en controles (zowel verplichte als risicogebaseerde), onder meer door de Europese Rekenkamer;

- (risicogebaseerde) controles achteraf en terugvordering;

- opschorting van de EU-financiering in het geval van ernstige fraude, waartoe ook wordt gerekend wijdverspreide corruptie, totdat de autoriteiten de nodige maatregelen hebben getroffen om dergelijke fraude in de toekomst te corrigeren en te voorkomen;

EuropeAid zal zijn fraudebestrijdingsstrategie verder uitwerken in overeenstemming met de nieuwe, op 24 juni 2011 aangenomen fraudebestrijdingsstrategie van de Commissie (CAFS), teneinde er onder meer voor te zorgen dat:

- de door EuropeAid met het oog op fraudebestrijding uitgevoerde interne controles volledig in overeenstemming zijn met de CAFS;

- de aanpak van EuropeAid met het oog op het beheer van het frauderisico geschikt is om risicogebieden met betrekking tot fraude op te sporen en deze risico's op passende wijze aan te pakken;

- de systemen voor de besteding van EU-middelen in derde landen het mogelijk maken om gegevens op te roepen om deze te gebruiken voor het beheer van frauderisico's (bijv. het opsporen van dubbele financiering);

- Indien nodig kunnen op netwerken gebaseerde groepen worden opgericht en passende IT-tools worden ontwikkeld die specifiek zijn gericht op de analyse van fraudegevallen in de context van de externe hulpverlening.

2.4 Geraamde kosten en baten van de controlemaatregelen

Voor de EuropeAid-portefeuille als geheel bedragen de geraamde totale kosten van het intern toezicht en beheer jaarlijks gemiddeld **658 miljoen EUR** aan vastleggingen in de begrotingsplanning 2014-2020. Onder dit bedrag valt ook het beheer van het EOF, waarvan de werking geïntegreerd is met de beheerstructuur van EuropeAid. Deze 'niet-operationele' kosten maken ongeveer **6,4 %** uit van het geraamde jaarlijkse gemiddelde van **10,2 miljard EUR** aan

totale (operationele en administratieve) vastleggingen dat is ingepland in de uit de algemene begroting van de EU en het Europees Ontwikkelingsfonds gefinancierde portefeuille van EuropeAid voor de periode 2014-2020.

Bij de raming van deze beheerkosten is rekening gehouden met het voltallige personeel van EuropeAid bij de centrale dienst en bij de delegaties, de infrastructuur, reizen, scholing, monitoring, evaluatie en auditcontracten (met inbegrip van audits in opdracht van de begunstigden).

EuropeAid is voornemens de verhouding beheerkosten/operationele kosten mettertijd in het kader van de verbeterde en vereenvoudigde regelingen van de nieuwe instrumenten te verminderen, daarbij profiterend van mogelijkheden die zich naar verwachting met het herziene Financieel Reglement zullen voordoen. De belangrijkste voordelen die deze beheerkosten opleveren zijn de verwezenlijking van beleidsdoelstellingen, een efficiënt en effectief gebruik van middelen en de uitvoering van solide kosteneffectieve preventiemaatregelen en andere controles om een wettig en regelmatig gebruik van de middelen te waarborgen.

Hoewel verdere inspanningen worden ondernomen ter verbetering van de aard en doelgerichtheid van de beheeractiviteiten en nalevingscontroles in verband met de portefeuille, zijn deze kosten over het algemeen onvermijdelijk wil men de doelstellingen van de instrumenten met een minimaal risico van niet-naleving (een restrisico van minder dan 2%) verwezenlijken. Deze kosten zijn duidelijk lager dan de mogelijke kosten indien de interne controles op dit door grote risico's gekenmerkte gebied zouden worden gestaakt of beperkt.

3. GERAAMDE FINANCIËLE GEVOLGEN VAN HET VOORSTEL/INITIATIEF

3.1. Rubriek(en) van het meerjarige financiële kader en betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven

- Bestaande begrotingsonderdelen voor uitgaven

In volgorde van de rubrieken van het meerjarige financiële kader en de begrotingsonderdelen

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Begrotingsonderdeel	Soort krediet	Bijdrage			
	Nummer 19 06 04 Bijstand op nucleair gebied	GK/ NGK ⁽¹⁵⁾	van EVA-landen ¹⁶	van kandidaat-lidstaten ¹⁷	van derde landen	in de zin van artikel 18, lid 1, onder a bis), van het Financieel Reglement
	Nummer 19 06 04 01	GK	NEE	NEE	NEE	

- Te creëren nieuwe begrotingsonderdelen **NIET VAN TOEPASSING**

In volgorde van de rubrieken van het meerjarige financiële kader en de begrotingsonderdelen

Rubriek van het meerjarige financiële kader	Begrotingsonderdeel	Soort krediet	Bijdrage			
	Nummer [Rubriek.....]	GK/ NGK	van EVA-landen	van kandidaat-lidstaten	van derde landen	in de zin van artikel 18, lid 1, onder a bis), van het Financieel Reglement
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEE	JA/NEE	JA/NEE	JA/NEE

¹⁵ GK = gesplitste kredieten/NGK = niet-gesplitste kredieten.

¹⁶ EVA: Europese Vrijhandelsassociatie.

¹⁷ Kandidaat-lidstaten en, in voorkomend geval, potentiële kandidaat-lidstaten van de Westelijke Balkan.

--	--	--	--	--	--	--

3.2. Geraamde gevolgen voor de uitgaven

3.2.1. Samenvatting van de geraamde gevolgen voor de uitgaven

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

Rubriek van het meerjarige financiële kader:		Bijstand op nucleair gebied
---	--	------------------------------------

DG: <.....>			Jaar N ¹⁸ 2014	Jaar N+1 2015	Jaar N+2 2016	Jaar N+3 2017	Jaar N+4 2018	Jaar N+5 2019	Jaar N+6 2020	TOTAAL
• Beleidskredieten										
Instrument voor samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid (19.06.04)	Vastleggingen	(1)	83,584	85,277	86,970	88,763	90,478	92,348	94,241	621,661
	Betalingen	(2)	0,581	38,592	59,602	69,624	76,548	84,636	81,649	411,232
Uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten ¹⁹										
Nummer begrotingsonderdeel 19.0104 06		(3)	1,316	1,323	1,330	1,337	1,422	1,352	1,359	9,439
TOTAAL kredieten voor DG <.....>	Vastleggingen	=1+1a +3	84,900	86,600	88,300	90,100	91,900	93,700	95,600	631,100
	Betalingen	=2+2a +3	1,897	39,915	60,932	70,961	77,970	85,988	83,008	420,671

¹⁸ Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

¹⁹ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), onderzoek door derden, eigen onderzoek.

• TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)	83,584	85,277	86,970	88,763	90,478	92,348	94,241	621,661
	Betalingen	(5)	0,581	38,592	59,602	69,624	76,548	84,636	81,649	621,661
• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)		1,316	1,323	1,330	1,337	1,422	1,352	1,359
TOTAAL kredieten onder RUBRIEK <4> van het meerjarige financiële kader	Vastleggingen	=4+ 6	84,900	86,600	88,300	90,100	91,900	93,700	95,600	631,100
	Betalingen	=5+ 6	1,897	39,915	60,932	70,961	77,970	85,988	83,008	420,671

Wanneer het voorstel/initiatief gevolgen heeft voor meerdere rubrieken: n.v.t.

• TOTAAL beleidskredieten	Vastleggingen	(4)								
	Betalingen	(5)								
• TOTAAL uit het budget van specifieke programma's gefinancierde administratieve kredieten		(6)								
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 4 van het meerjarige financiële kader (Referentiebedrag)	Vastleggingen	=4+ 6								
	Betalingen	=5+ 6								

Rubriek van het meerjarige financiële kader:	5	"Administratieve uitgaven"
---	----------	----------------------------

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

	Jaar N 2014	Jaar N+1 2015	Jaar N+2 2016	Jaar N+3 2017	Jaar N+4 2018	Jaar N+5 2019	Jaar N+6 2020	TOTAAL
DG: <.....>								
• Personele middelen	2,440	2,415	2,391	2,367	2,367	2,367	2,367	16,716
• Andere administratieve uitgaven	0,368	0,340	0,335	0,335	0,335	0,335	0,335	2,383
TOTAAL DG <.....>	2,808	2,756	2,726	2,702	2,702	2,702	2,702	19,099

TOTAAL kredieten onder RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader	(totaal vastleggingen = totaal betalingen)	2,808	2,756	2,726	2,702	2,702	2,702	2,702	19,099
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

	Jaar N 2014	Jaar N+1 2015	Jaar N+2 2016	Jaar N+3 2017	Jaar N+4 2018	Jaar N+5 2019	Jaar N+6 2020	TOTAAL
TOTAAL kredieten onder de RUBRIEKEN 1 tot en met 5 van het meerjarige financiële kader								
Vastleggingen	87,708	89,356	91,026	92,802	94,602	96,402	98,302	650,199
Betalingen	4,705	42,671	63,658	73,663	80,672	88,690	85,710	439,770

3.2.2. Geraamde gevolgen voor de beleidskredieten

- Voor het voorstel/initiatief zijn geen beleidskredieten nodig
- Voor het voorstel/initiatief zijn beleidskredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

Vastleggingskredieten, in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

Vermeld doelstellingen en outputs ↓			2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	TOTAL								
	OUTPUTS										Totaal aantal outputs	Totale kosten						
	Soort output ²⁰	Gem. kosten van de ouput	Aantal outputs	Kosten	Aantal outputs	Kosten	Aantal outputs	Kosten	Aantal outputs	Kosten			Aantal outputs	Kosten				
SPECIFIEKE DOELSTELLING nr. 1 ²¹ Het bevorderen van een effectieve nucleaire veiligheidscultuur en tenuitvoerlegging van de hoogst mogelijke nucleaire veiligheidsnormen en stralingsbescherming																		
- Output																		
- Output																		
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 1				25,08		25,58		26,09		26,63		27,14		27,70		28,27		186,50

²⁰ Outputs zijn de te verstrekken producten en diensten (bv. aantal gefinancierde studentenuitwisselingen, aantal km aangelegde wegen, enz.).

²¹ Zoals beschreven in punt 1.4.2. "Specifieke doelstelling(en)..."

SPECIFIEKE DOELSTELLING nr. 2 Een verantwoord en veilig beheer van verbruikte splijtstof en radioactief afval en een verantwoorde en veilige ontmanteling en sanering van voormalige nucleaire terreinen en installaties																
- Output																-
- Output																
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 2		54,33		55,43		56,53		57,70		58,81		60,03		61,26		404,08
SPECIFIEKE DOELSTELLING nr. 3 Het vaststellen van kaders en methoden voor de toepassing van efficiënte en effectieve veiligheidscontroles voor nucleair materiaal in derde landen																
- Output																
- Output																
Subtotaal voor specifieke doelstelling nr. 3		4,18		4,26		4,35		4,44		4,52		4,62		4,71		31,08
TOTALE KOSTEN		83,58		85,28		86,97		88,76		90,48		92,35		94,24		621,66

NB: De opsplitsing per specifieke doelstelling en de toewijzingen aan de outputs hebben in deze fase uitsluitend een indicatief karakter. Dat wil zeggen dat de outputs gebaseerd zijn op initiële ramingen en derhalve slechts ter illustratie in deze tabellen zijn opgenomen.

3.2.3. Geraamde gevolgen voor de administratieve kredieten

3.2.3.1. Samenvatting

- Voor het voorstel/initiatief zijn geen administratieve kredieten nodig
- Voor het voorstel/initiatief zijn administratieve kredieten nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

	2014 ²²	2015	2016	2107	2018	2019	2020	TOTAAL
--	--------------------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader								
Personele middelen	2,440	2,415	2,391	2,367	2,367	2,367	2,367	16,716
Andere administratieve uitgaven	0,368	0,340	0,335	0,335	0,335	0,335	0,335	2,383
Subtotaal RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader	2,808	2,756	2,726	2,702	2,702	2,702	2,702	19,099

Buiten RUBRIEK 5²³ van het meerjarige financiële kader								
Personele middelen	0,968	0,968	0,968	0,968	0,968	0,968	0,968	6,778
Andere administratieve uitgaven	0,348	0,355	0,362	0,369	0,453	0,384	0,391	2,661
Subtotaal buiten RUBRIEK 5 van het meerjarige financiële kader	1,316	1,323	1,330	1,337	1,422	1,352	1,359	9,439

TOTAAL	4,124	4,079	4,056	4,039	4,124	4,054	4,062	28,538
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

²² Het jaar N is het jaar waarin met de uitvoering van het voorstel/initiatief wordt begonnen.

²³ Technische en/of administratieve bijstand en uitgaven ter ondersteuning van de uitvoering van programma's en/of acties van de EU (vroegere "BA"-onderdelen), onderzoek door derden, eigen onderzoek.

3.2.3.2. Geraamde personeelsbehoeften

- Voor het voorstel/initiatief zijn geen personele middelen nodig
- Voor het voorstel/initiatief zijn personele middelen nodig, zoals hieronder nader wordt beschreven:

Raming in een geheel getal (of met hoogstens 1 decimaal)

	Jaar N 2014	Jaar N+1 2015	Jaar N+2 2016	Jaar N+3 2017	Jaar N+4 2018	Jaar N+5 2019	Jaar N+6 2020
Posten opgenomen in de lijst van het aantal ambten (ambtenaren en tijdelijke functionarissen)							
Bijstand op nucleair gebied 01 01 01 ((zetel en vertegenwoordigingen van de Commissie)	18,5	18,4	18,2	18,0	18,0	18,0	18,0
Bijstand op nucleair gebied 01 01 02 (delegaties)							
Bijstand op nucleair gebied 01 05 01 (onderzoek door derden)							
10 01 05 01 (eigen onderzoek)							
Bijstand op nucleair gebied 01 02 01 (AC, END, INT van de "totale financiële middelen")	1,3	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2	1,2
Bijstand op nucleair gebied 01 02 02 (AC, AL, END, INT en JED in de delegaties)							
Bijstand op nucleair gebied 01 04 <i>jj</i> ²⁴	- Centrale dienst ²⁵	17,3	16,9	16,6	16,3	15,9	15,3
	- Delegaties						
Bijstand op nucleair gebied 01 05 02 (CA, INT, SNE - onderzoek door derden)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – eigen onderzoek)							
Ander begrotingsonderdeel (te vermelden)							
TOTAAL	37,0	36,5	36,0	35,5	35,1	34,8	34,5

De benodigde personele middelen zullen worden gefinancierd uit de middelen die reeds voor het beheer van deze actie zijn toegewezen en/of binnen het DG zijn herverdeeld, eventueel aangevuld met middelen die in het kader van de jaarlijkse toewijzingsprocedure met inachtneming van de budgettaire beperkingen aan het beherende DG kunnen worden toegewezen.

Beschrijving van de uit te voeren taken:

Ambtenaren en tijdelijke functionarissen	
--	--

²⁴ Onder het maximum voor extern personeel uit beleidskredieten (vroegere "BA"-onderdelen).

²⁵ Vooral voor structuurfondsen, Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (ELFPO) en Europees Visserijfonds (EVF).

Extern personeel	
------------------	--

3.2.4. *Verenigbaarheid met het huidige meerjarige financiële kader*

- Het voorstel/ initiatief is verenigbaar met het huidige meerjarige financiële kader
- Het voorstel/initiatief vergt herprogrammering van de betrokken rubriek van het meerjarige financiële kader

Zet uiteen welke herprogrammering nodig is, onder vermelding van de betrokken begrotingsonderdelen en de desbetreffende bedragen.

- Het voorstel/initiatief vergt toepassing van het flexibiliteitsinstrument of herziening van het meerjarige financiële kader²⁶

Zet uiteen wat nodig is, onder vermelding van de betrokken rubrieken en begrotingsonderdelen en de desbetreffende bedragen.

3.2.5. *Bijdrage van derden aan de financiering (NIET VAN TOEPASSING)*

Het voorstel/initiatief voorziet niet in medefinanciering door derden

Het voorstel/initiatief voorziet in medefinanciering, zoals hieronder wordt geraamd:

Kredieten in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

	Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel jaren als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)			Totaal
Medefinancieringsbron								
TOTAAL medegefinancierde kredieten								

²⁶ Zie de punten 19 en 24 van het Interinstitutioneel Akkoord.

3.3. Geraamde gevolgen voor de ontvangsten (NIET VAN TOEPASSING)

- Het voorstel/initiatief heeft geen financiële gevolgen voor de ontvangsten
- Het voorstel/initiatief heeft de hieronder beschreven financiële gevolgen:
 - voor de eigen middelen
 - voor de diverse ontvangsten

in miljoenen euro's (tot op 3 decimalen)

Begrotingsonderdeel voor ontvangsten:	Voor het lopende begrotingsjaar beschikbare kredieten	Gevolgen van het voorstel/initiatief ²⁷						
		Jaar N	Jaar N+1	Jaar N+2	Jaar N+3	... invullen: zoveel kolommen als nodig om de duur van de gevolgen weer te geven (zie punt 1.6)		
Artikel								

Voor de diverse ontvangsten die worden "toegewezen", vermeld het (de) betrokken begrotingsonderde(e)l(en) voor uitgaven.

Vermeld de wijze van berekening van de gevolgen voor de ontvangsten.

²⁷

Voor traditionele eigen middelen (douanerechten en suikerheffingen) moeten nettobedragen worden vermeld, d.w.z. na aftrek van 25 % aan inningskosten.